

Pogrebni govor za pokojnim Ivanom Komar

Govorec: Roman Zupanc

Lokacija: pokopališče Dovje, Dovje 93, 4281 Mojstrana, GPS lokacija: 46.46998, 13.94296

Datum: 8. 10. 2025

Spoštovana družina, sorodniki, bivši sošolci Kadetske šole za miličnike, člani PVD Sever – Gorenjska, člani RK IPA Gorenjske, člani RD Jesenice in RD Ajdovščina in prisotni občani!

Med sestavljanjem žalnega govora se mi je utrnila naslednja misel: *»Vsak človek je zase svet in vsak človek si zasluži dostojanstvo in spoštovanje. V življenju pride čas, ko nekomu veliko pomeni topla beseda, prijateljski stisk rok in topel objem.«*

»Vse, kar mislimo o smrti, je brez pomena; izjema je, da nas smrt spominja na življenje.« (Charles de Gaulle)

V globoki žalosti in sočutju z družino se za večno poslavljamo od Ivana, moža, družinskega očeta in dedka, ki je v boju življenja s smrtjo izgubil zadnjo bitko in preminil 4. oktobra 2025.

Njegov življenjepis pravi naslednje:

Ivan KOMAR se je rodil 25. aprila 1959 v Črni na Koroškem. Kot mladostnik se je zapisal alpskemu smučanju in drugim športnim aktivnostim. Leta 1974 je v Tacnu pričel s šolanjem v Kadetski šoli za miličnike, ki ga je uspešno zaključil leta 1978. Čas pripravništva je opravil na takratnem Oddelku milice Kranjska gora, karierna pot pa ga je kasneje vodila na PMM Korensko sedlo in PMM Rateče, aktivno delovno kariero pa je zaključil v letu 2008 na PPIU Ljubljana. V poklicu, ki ga je imel rad in ga je tudi vestno in odgovorno opravljal, je preživel 30 let aktivne delovne dobe.

Ivan je bil delu predan miličnik in policist. Na mejnih prehodih je opravljal dela in naloge vodje izmene, poleg osnovnih prvin poklica pa je uspešno opravljal tudi naloge mentorja mlajšim miličnikom in kasneje policistom. Uspešno je opravil tudi vse zahtevnejše naloge. Za svoje delo je bil odlikovan z bronastim znakom »Zasluge za varnost«. Bil je aktivni udeleženec v osamosvojitveni vojni, za kar je od Vlade R. Slovenije v letu 2024 prejel SPOMINSKO MEDALJO OB 30. OBLETNICI SAMOSTOJNE IN NEODVISNE DRŽAVE R. SLOVENIJE.

Vključil se je tudi v stanovska združenja in sicer v Policijsko veteransko društvo Sever – Gorenjska in v regionalni klub IPA Gorenjske.

Z Ivanom izhajava iz iste, 8. generacije miličnikov kadetov. Najine skupne aktivnosti so bile povezane z alpskim smučanjem in tako sva že v času šolanja skupaj opravila tečaj za učitelja smučanja v SK Snežinka, kasneje pa sva učila kadete na tečaju smučanja, družila pa naju je tudi skupna ribiška aktivnost v RD Jesenice, kjer je bil njen član od 1. januarja 1987. Zaradi spoznavanja novih ribiških okolišev in revirjev se je kasneje pridružil in vključil v članstvo RD Ajdovščina. Ob reki Vipavi je našel svoj mir in sprostitev, z tamkajšnjimi ribiči pa je navezal lepe stike. Izpostavil bi njegovo aktivnost za skrb naravnega okolja in varstva živali, zlasti rečnih rib. Aktivno je sodeloval pri izvedbi nalog ribiškega upravljanja, zlasti pri urejanju vodotokov z vidika varstva rib. Kot ribiča ga je odlikovala tudi natančnost pri vezanju in izdelavi umetnih muh vseh vrst, posebno lepo in kvalitetno je izdelal vabo imenovano »Soško graharko« z rumenim vzorcem.

Poleg naštetih aktivnosti je gojil izjemen odnos do lesa in je sam v domači delavnici izdeloval kose pohištva in druge lesne izdelke.

Spoštovana ožja družina, v lastnem imenu, imenu stanovskih organizacij Policije, Ivanovih bivših sodelavcev, sošolcev iz KŠM ter obeh ribiških društev, Vam izrekam globoko in iskreno sožalje.

Dragi tovariš Ivan, počivaj v večnem miru.

Naj ti bo večna Slava!